

در دو شماره گذشته، بیرامون
چگونگی فرمان نویسی در دوره
صفویه و تشریفات آن، تا آنجا
که اسناد و مدارک موجود اجازه
میداد، به بحث پرداختیم.
اگرچه در آغاز در نظر بود که
این مقاله، بهمان دو بخش پایان
پذیرد. اما به سبب اهمیت
بسیاری که اسناد و مکاتبات
تاریخی بطور کلی، و فرمانهای
شاھی بویزه، در کار تاریخ نویسی
و بررسی های تاریخی دارد، و
با توجه به بسیاری این اسناد و
کمی کوششی که در راه مطالعه
آنها شده است، بخش کوتاه
دیگری، به مقاله فرمان نویسی
دوره صفویه میفراییم.

در این مقاله دو فرمان تازه

فرمان نویسی

در دوره صفوی

از

محمد سمار

یکی از شاه عباس بزرگ و دیگری از شاه تهماسب دوم که تابحال به جا نرسیده، از نظر خوانندگان علاقمند به فرمانها و اسناد تاریخی میگنند.^۱ بعلاوه بعضی از چند مهر قازه از پادشاهان صفوی میپردازیم و گفتگوی کوتاهی درباره چگونگی نشر و خط فرمانها نیز خواهیم داشت.

خطوط متداول در نوشتن فرمانها غالباً اقلام مستعلق، شکسته، شکسته نستعلق و گاهی تعليق بوده است. فرمانها، با خط نسبتاً خوش نوشته میشدند. گاهی در میان آنها به فرمانهای بدخط نیز بر میخوریم.

طرز تحریر منشیانه و پیوستن حروف و کلمات بیکدیگر و شکستن آنها از امور متداوی در فرمان نویسی دوره صفویه است.

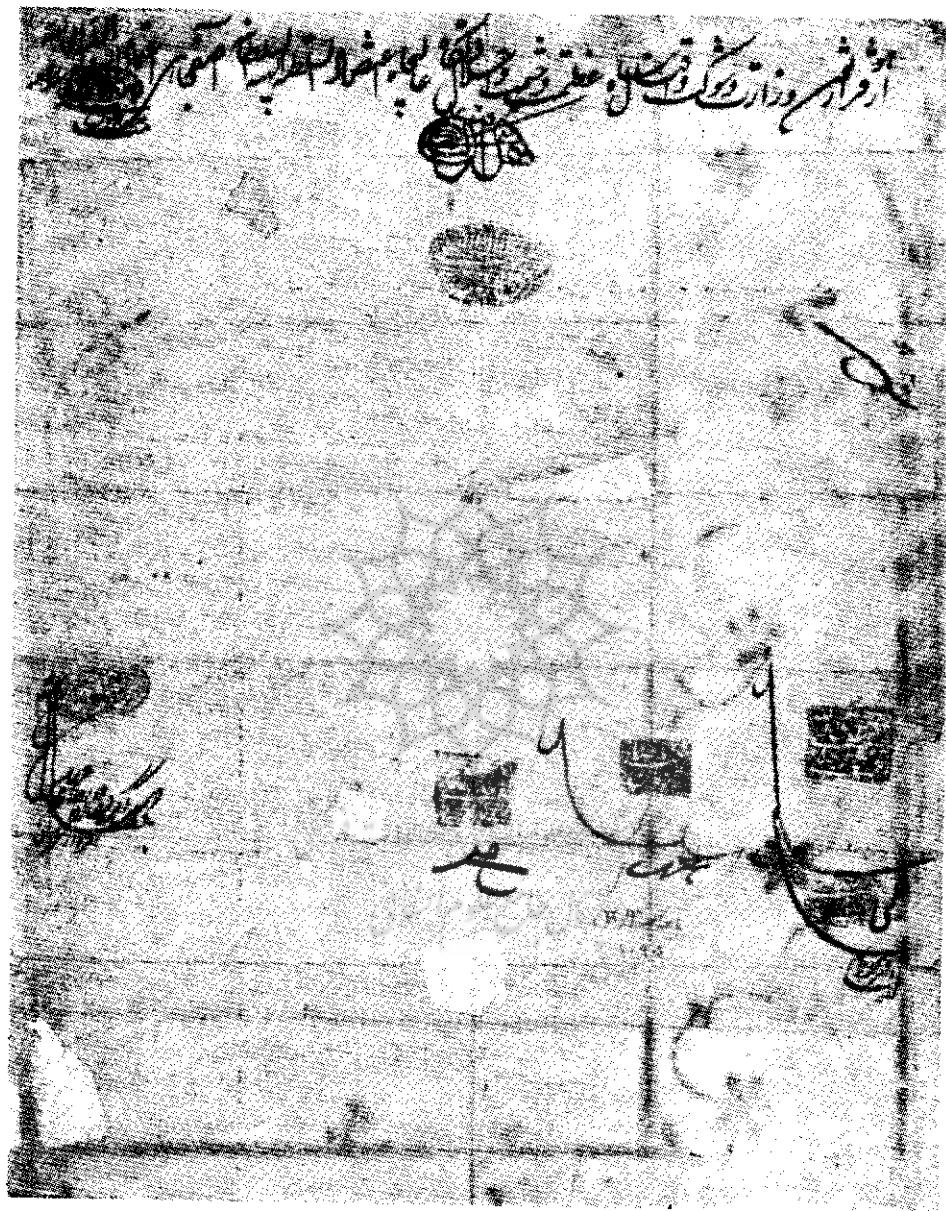
فرمانها با جملاتی چون (الحكم لله)، (الملك لله)، (هو)، (هوانه) و جز آن آغاز میگردید.

حد ارقام که مجلس نویس آنرا مینوشت این کلمات به سیاهی (مرکب)، و در احکام و پروانجهای که توسط منشی العمالک تحریر میگردید با آب طلا نوشته میشد.

این قاعده در نوشتن نام پیامبر (ص) و ائمه (ع) نیز رعایت میگردید. کلمات شاهی، شاهزاده و ترکیبات کلمه شاه را برخی مینوشتند. (جز در ارقام که به سیاهی نوشته میشد).

نام خداوند در متن فرمان نوشته نمیشد. در موارد لازم نام خداوند را بالای فرمان مینوشتند. نمونه این وضع را در فرمان شاه سلطان حسین مبنی بر اعطای کلانتری رشت (عکس شماره ۱- بخش اول این مقاله) مشاهده میکنیم. در جمله «نوعی بخدمت مزبور قیام نماید که حسن سلوك او عند (الخالق) والخالق مرضی و مستحسن بوده»، کلمه العالق در متن نیامده بلکه در بالای فرمان نوشته شده است.

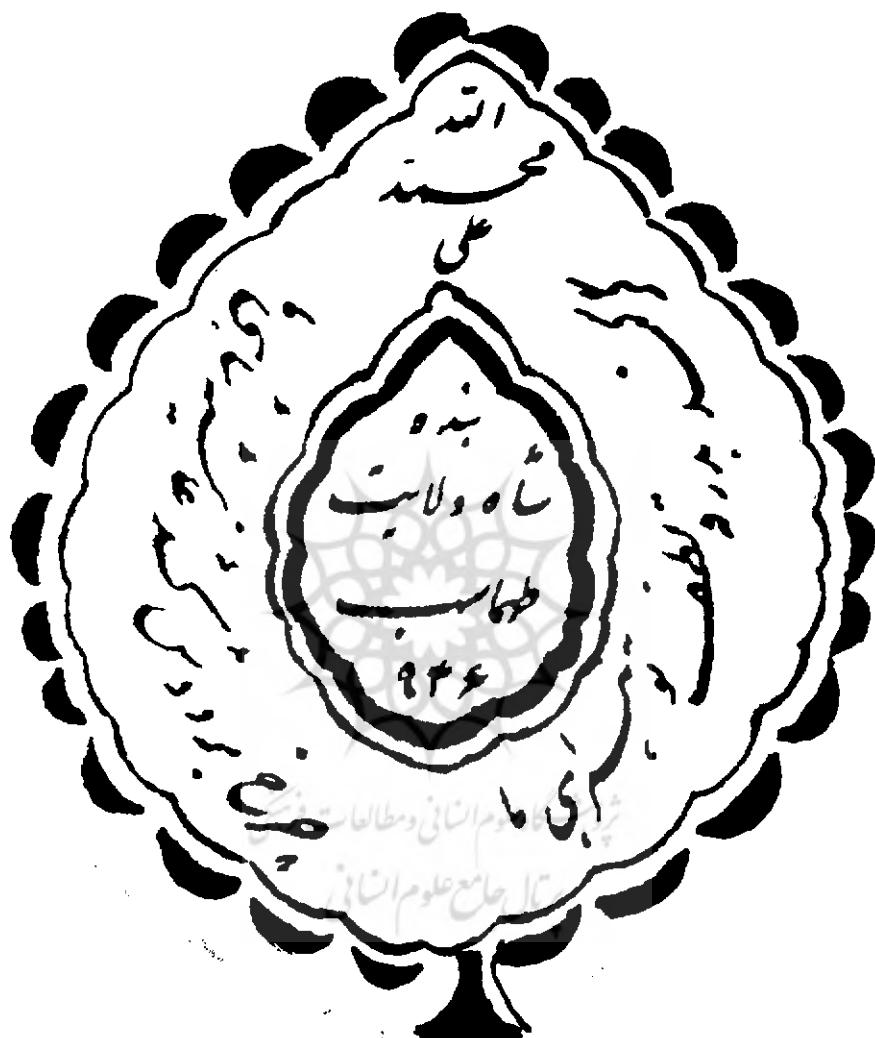
۱- این دو فرمان جزو مجموعه خطوط خوش با نیامنده از مرحوم دکتر مهدی بیانی است که اخیراً بوسیله وزارت فرهنگ و هنر، برای ایجاد موزه خط غریبداری گردیده است. از آنها که یاد نیک خدمتگزاران به فرنگ و تعمیم ایران هریز و ظرفیه هر ایرانی است بدینوسیله اذ او یاد میگردد. و انش شاد باد.

ش ۱۶ : پشت فرمان ش ۱

ش. ۱۷ - فرمان شاه اسماعیل اول ۹۱۵ هـ ق.

ش ۱۸- طرحی از نقش مهرشاه تهماسب اول

در فرمان شاه عباس که در این شماره به چاپ رسیده (عکس شماره ۲۰) این وضع بخوبی مشاهده میگردد. کلمات نبوی و مصطفوی با آب طلا و کلمه شاهله برخی نوشته شده است. در اینجا باستی به بحث مختصری نیز پیرامون انشاء و جمله بندی فرمانهای صفوی بپردازیم.

ادبیات بویزه نثر نویسی در دوره صفویه گرفتار انحطاط و تنزل شدید گردید. اگرچه این سقوط و زوال در حدود یک قرن پیش از روی کار آمدن سلسله صفوی آغاز گردیده بود، اما در این دوره شدت بیشتری یافت. نثر دوره صفوی نثری مختلف، پیچیده، پراز واژه های ناموزون مغولی و ترکی و عربی است.

آنچه مرحوم ملک الشعراي بهار پیرامون نثر دوره صفویه می نویسد گویا ترین وصف در این مورد است.

فارسی نویسی در این عصر دارای آب و تاب و آهنگ و اعتلای خیال و برجستگی الفاظ و قرکیهای قدیم نیست.

نثر صفویه مثل اینست که بجه گانه باشد، و الفاظ از حلیت و کسوتی که داشته اند عربیان شده اند، افعال بواسطه حذف باه و تا کید در صیغه های ماضی و استعمال نشدن پیشاندهایی از قبیل بر، اند، در ... یکدست شده است. همچنین آمدن لغات مغولی بدقواره در هرسطر، و کثرت مترافات و از یاد رفتن طرز جمله بندیهای موجز بشیوه قدیم، و ترک شدن بعضی کنایات و امثال و بسی فکات که در ک همه مشکل است. نثر این دوره را از مفز و مزه انداخته است.

و بلند آهنگی و هیمیته نشوونظم، به فروتنی معنوی و ضعفت تأثیف و سستی الفاظ بدل گردیده و از فخامت حقیقی که مختص زبان دری است افتاده،^۲

بطور کلی نثر فارسی در این دوره بسیار مشوش و پریشان است. شاید چنین پریشانی را در کمتر دوره ای بتوان مشاهده کرد. کار تکلف و تعارف به میزانی در نثر صفویه میرسد که اصل موضوع در نوشته ها کم میشود. و

در آنجا که سخن از کارهای پادشاه یا سایر بزرگان باشد بمنوان احترام سخن را متكلفانه ایراد نمیکنند.

این وضع کلی نثرنویسی در دوره صفویه است. نثر فرمانها نیز از این امر کلی جدا نبود.

هر جا که بهانه بدست فویسنده میآمد عبارات متكلفانه و پیچیده و مجمع میآوردند، - - - و همچنین در مناسنیر و نامه‌های درباری تشییب‌ها طوری دراز وابوه گردید که سرایای نامه و منشور را فروگرفت. ^۳

در فرمانها عبارات پردازی و بکار بردن مدح و تعارف و تکلف بحدی است که اصل مطلب و دستور و فرمان تحت الشاعع قرار میگیرد.

ستی جمله‌ها و عبارات کاهی بدرجۀ بی‌سر و تهی میرسد، و خوانند، باید بقیاس و کمان مفهوم جمله را درک کند.

فرو افتادن سطح فرهنگ تا این درجه شکفتی است. آنهم در زمانی که هنر و صفت بدرجۀ قابل ستایش ترقی کرده است. آنچنان که کاهی خوش خط، زیبائی تذهیب، کنده گری شکفت آمیز مهر، طلا اندازی و جدول کشی و حاشیه سازی، فرمان راییک مجموعه هنری تبدیل کرده و بیننده را دقیقه‌های بی‌دربی شیقتۀ زیبائی‌های خود میکند.

این بود بحث کوتاهی پیرامون نثر فرمانهای صفوی.

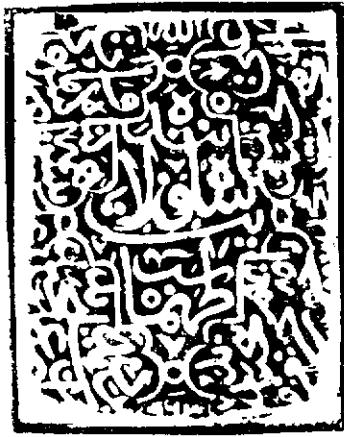
در اینجا با معرفی دو مهر تازه از مهرهای پادشاهان صفوی میپردازیم

۱- شاه تهماسب (۹۳۰-۹۸۴-ق)

مهر چهار گوش ساده بزرگ: الله، محمد، علی-بنده شاه ولایت طهماسب ۹۶۳
 چون نامه جرم ما بهم پیچیدند
 برند و بعیزان عمل منجیدند
 ما را به محبت علی بخشیدند

۲- شاه تهماسب دوم:

مهر چهار گوش کوچک کلامکدار: بسم الله بنده شاه ولایت طهماسب ۱۱۴۰
 (ش ۲۰)

ش ۱۹ - مهر شاه طهماسب اول از مجموعه آفای محب

واینک متون دو فرمان تازه :

۱- فرمان شاه عباس بزرگ، مبنی بر اعطای منصب قاضی القضاۓ کیلان
بیه پیش به قاضی محمد (ش ۲۰)
این فرمان حدس هارا در باره آنکه طفرای، حکم جهان مطاع شرف
نقاذ یافت، بر فرامینی که جنبة قضائی داشت نوشته میشد تأیید میکند
(لکاه کنید بیخش اول این مقاله - شماره ۶ سال دوم من ۱۵۰)

حسبی الله

بنده شاه ولايت عباس ۹۹

جانب هر که باعلى نه نکوست هر که گوباش من ندارم دوست
هر که چون خاک نیست بردراو کر فرشته است خاک برسراو
فرمان همایون شرف نقاذ یافت

آنکه چون بموجب حکم جهان مطاع آفتاب ارتفاع و امنله دیوان الصداره
العلیة العالیة اقضی القضاۓ کیلان بیه پیش عموماً وقضا و تصدی شرعیات
لامهیجان و دیلمان و خرکام و باشجا و آشنیان کما جمال و حسن کیاده و پیش

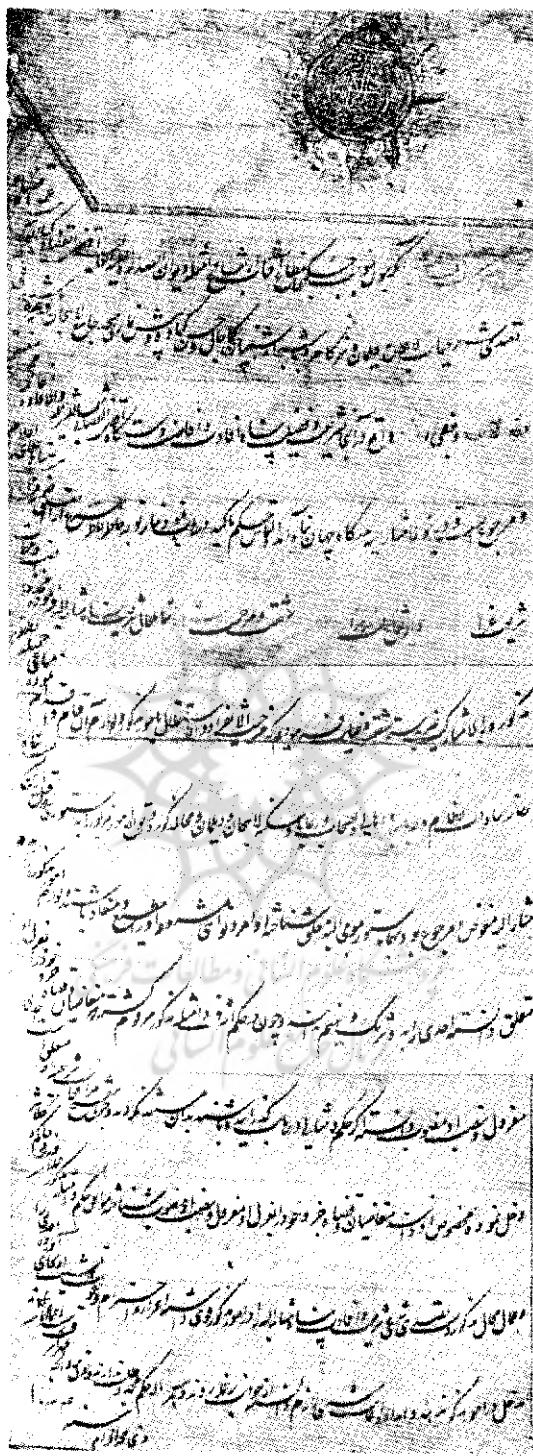
۴- سرفمن بمرغخی نوشته شده است.

۵- کیلان در زمان سفویه بدوانیه بیه پیش و بیه پس تقسیم میشد است. کیلان
بیه پیش شامل قسمت شرقی سفید دود و مرکز آن لامهیجان بود. کیلان بیه پس به بخش
غربی سفید رود گفته میشد و مرکز آن رشت بود.

۶- خرکام، باشجا، و کما جمال سه ده اراده ای اطراف لامهیجان است، که نام آنها
مختصر تغییری یافته است.

ش ۲۰ - فرمان شاه عباس بزرگ ۱۰۳۴ - اداره کل موزه ها

شامل حال شریعت بناء مشارالیه فرموده مجدداً مناصب ومهمات مذکوره را بلا مشارکت غیر بدمستور شفقت و عنایت فرمودیم که من حسب الانفراد والاستقلال با مور مذکوره و لوازم آن قیام و اقدام نموده مساعی جمیله بظهور رساند سادات عظام و ارباب و اهالی و اصحاب ورعایا و سکنه لاھیجان و دیلمان و محال مذکوره و توابع امور مزبور را بدمستوری که قبل از این بشریعت بناء مشارالیه مفوض و مرجوع بود بهماند ستور بمومنی الیه متعلق شناخته اوامر و نواحی مشروعة او را مطیع و منقاد باشند و لوازم امور مذکوره را بدو متعلق دانسته احدهی را بدو شریک و سهیم ندانند و چون در حکم اشرف و امثله مذکور مرقوم کشته که متخاصیان وقضاء جزو خود را بعل او معزول و بنصب او منصوب دانسته.

اگر حکم ومنالی در این بابت کذرانیده باشند بدان مستند نکردند و چون تنقیح مرافعات شریعه با متعلق است احدهی دخل ننموده و مخصوص او دانند . متخاصیان و قضاة جزو خود را بعل او معزول و بنصب او منصوب شناخته موافق حکم و امثله مذکور عمل نمایند وزیر و حاکم و کلانتر و عمال محال مذکور دست تصدی و شرعاً شریعت و افادت بناء مشارالیه را در امور مذکور قوی دانسته اعزاز و احترام و تقویت و تمییز او بجای آورده احدهی را مدخل در امور مذکور ندهند و امداد واعانت شرعاً لازم دانسته و از جوانب برین جمله روند و هرساله حکم مجدد طلب ندارند و چون پر و آنجه به بهرا اشرف رسید اعتماد نمایند . تحریر آفی - ذی حجه الحرام سنہ - ۱۰۳۴
۲- فرمان شاه تهماسب دوم (ش ۲۱)

بسم الله

بنده شاه ولايت طهماسب ۱۱۴۰

حکم جهان مطابع شد

آنکه ایالت و شوکت بناء حشت و جلالت دستگاه عالیجاه نظاماً الایماله و شوکة و الحکمة و جلاله والاقبال محمد قلیخان سعدلو بالطفاً بیقياس خروانه سرافراز کشته ، بداند که درین وقت رفت و معالی و عزت و عوالی

سکه شاهزاده
گنجینه امیر شاه کبیت بر خوش را که نگذارند و خود را بگردانند

خوبست لای سعد بله افت سر خود از مراد است شاهانه که در عرض پیشنهاد می‌نمایند

نخواهند بود که همچنان با این نیازهای خوبی و تجربه ای امداد و معافیت اعلیٰ می‌شوند

چنین که بدرستی کاهن و دو قلم مطہر سوده خود را در زمانه ای ایشان اعلام نهادند

قد عزم شاهزاده خود که از جمله از این امور می‌سب باشد و می‌نگردد

ترفند از این افراد کبیت از آنها از میتواند شاهزاده خود را در این امور می‌سب باشد

جز اول سرمه

ش ۲۱- فرمان شاه تهماسب دوم ۱۱۴۲- اداره کل موزه ها

نمایی مسجد جامع لاهیجان و شرعی و بعضی واقع در آنجا بشریعت و فضیلت بناء افادت و افاضت دستگاه قضائی القضاۓ شمساللرفة والافادة قاضی محمد متعلق و مرجوع است و در این ولایت مشارالیه بدرگاه جهان بناء آمده التماں حکم تأکید در این بابت نموده بنابر توجه خاطر عاطر شرع آرا و تعلق خاطر ضمیر (منور) خورشید ضیاء باعلای اعلام شریعت غرائبی^۷ و ارتفاع ملت زهراء مصطفوی^۸ شفقت و مرحمت شاهانه^۹ دستگاه نظاماللرفة والمالی محمد علی بیک برادر آنعالیجاه بدرگاه جهان بناء آمده حقیقت اخلاص و صوفیگری او چنانچه^{۱۰} باید بربیشگاه خاطر فیض مظاهر جلوه ظهور و بروز نموده بعالیجاه عمدة الامراء العظام و کیل الدولة والعلیة والمالیه قورچی باشی مقرر فرمودیم که باآن ایالت و شوکت بناء قلسی نماید که از جه قرار بعمل آورد و میباید که بنحوی که عمدة الامراء العظام مزبور قلمی نموده آن ایالت و شوکت بناء از آنقرار معمول داشته بتوجهات خسروانه مستظهرا و ... و امیدوار بوده باشد.

تحریراً فی - جمادی الثانی سنه ۱۴۲

در پایان ضمن پوزش از اینکه عکسهای بخش دوم مقاله بدون شماره و رعایت ترتیب به چاپ رسیده است، شماره و ترتیب عکسها برای اصلاح بشرح زیر به اطلاع میرسد:

ش ۱۰ نقش مهرهای شاه سلیمان (از اطلس شاردن)

ش ۱۱ نقش مهرهای پادشاهان صفوی (از شماره ۱ تا ۱۳)

ش ۱۲ - نقش مهرهای پادشاهان صفوی (از شماره ۱۴ تا ۲۰)

ش ۱۳ - نقش مهرهای پادشاهان صفوی (از شماره ۲۱ تا ۲۵)

ش ۱۴ - نقش مهرهای پادشاهان صفوی

ش ۱۵ - فرمان شاه عباس بزرگ - موزه هنرهای تزئینی

شماره های ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ نیز که در متن آمده در این شماره بچاپ رسیده است.

۷ و ۸ - کلمه نبوی و مصطفوی با آب طلا نوشته شده است.

۹ - کلمه شاهانه بسرخ نوشته شده است.

اشتباهات چاپی زیر را در بخش دوم (فرمان نویسی در دوره صفویه شماره ۱ سال سوم) اصلاح فرمائید.

صفحه	سطر	نادرست	درست
۶۲	۱۰	جمهه‌های	جمهه
۶۴	۱۲	ف۱ مدارک تاریخی	۱۸ مدارک تاریخی
۷۴	۲۲	از کیسه مختوم	در کیسه مختوم
۷۵	۱۲	دفتر مرکزی و سازمان	دفتر مرکزی سازمان
۸۱	۱۶	-	سعی
۸۳	۱۹	نمایی	نمایند
۸۳	۲۱	نمایی	نمایند
عکس چهارم		نقش مهر هامانی	نقش مهر هامانی
		فرمان شاه عباس بزرگ	فرمان شاه عباس بزرگ